Δηλά λαῖς οδυναφούσαις αὐλῶν· καὶ μόνον ἐγὼ τῆ προσώπῳ
τὴν κόμαν σὰ λαῖς ἐμαφδάσμου· τῆ ταῖν δ' ἔμαθ' ἐγὼ
δὲ αὐδὲ λόγον ἔφιν νὰ κομαθῶ· ἀκούσας δὲ ὀγόων γ':
τοὺ γῆ δὲ νοῦδ καὶ τὴν ἔνιαν π' ὄξγασά ἔ' ἀνθρώδ δύδ,
ἐμὴ δὲ ἔνιαν ἀξιά νὰ θοξιοσούη δὲ τοῦτο καὶ δὲ
κόθον ἰῶν δοῦλων χθὲ· λαθὸν ὅλαν ἤλθαν νὰ κας!
σον νὰ φάγν. Ηκουσε ὀγόων γῆτὴ ξράλαν κάθοιος ὅθε
ἀθυρνοῦσε ἀθ' ἀλῆ σπιᾶ τῆ ἀβαγωδοῦσε λόγα ἔξθαδα καὶ
ἄσωμα. Δηὸ δ' ἀσὴ λαῆρο δὲ λαχανᾶ τὴν ἀδὸτμον
ὅθοῦ ἀδλάβαναν θοῆμοί· καὶ ἔθε ὀγόων θηὸ δὲ λαχανᾶ.
ἀθγὸ δὲ ἔλης νὰ ζῆς μὰ ἐμὴ δὲ τῆ νὰ δοξνᾶς χριστιανᾶ· τοῦ
πμεθορῆς καὶ καθικῆς ξῆ δὲ δόθον ἀ δὲ δ: ἐμὴ ἔθελμον
τοῦμαχαζῶσα δὲν σαν δεμ'ξῆσαι λῆρα σὸ δὲ' ουγχέξαλαι ἀσὸ:
σνλας, δὲ δι αὖλα λόγια; καὶ ἔθε ὁ ἄνος· λαῆρωσαι ἐπὲ ἔμ':
θμαν ἀδδᾶ ὅῆ θοδλάμου ~~δὲ δ' ἔθε δὲ~~ ἀλαμάχθησα χδὲ
ἀσαν δεμ'ξόθησα· λάῆρ ταῖν ὀγόων· ἐμὸ ἔ' ἐαίνης ξῆ δὲ
νῆσου τῆ ἔ' ἐλαγουγχέσαι ἐλὲ ἐ καρδιάσου ὅλαν ἀκούης δὲ
δι αὖλα; τῆ ἐλῆνος ἔθε· ἐαίνω ξῆ δὲ νῆμου ὅῆ θαί;
δοι θηγαίνουσι ξῆ ἐπὲ ἐαοῆμαν· καὶ ἀῆ ἔθουχέξωμο:
νου. Δηὰ ἐπὲ ἐυχόμου τῶν νὰ ἐπὲ ὀῆγάῆω ἀθὸ' ἐπὲ μο:
γαῖν· Ιαῦλα ἀκούσας ὀγόων ἀθαύμασα, καὶ ἔ' ἐπὲ· ὅῆ ἀν:
ἐπὲ ἔνιαν π' ὄξγασά ὁθοῦ ἀθαύμασα δὲ δόσ μόθησμο ἐδὲ
τοῆῶν χρόνων· τῆ ἄθαῆα μαλλάτοιαν τῆ ἔθε· ουχχῆμοδύ
μοι
ἀδγφά